Під перші жайворонків співи,
Щорік, з теплом погожих днів
З'являлась дивна красна діва
В долину вбогих пастухів.

З якого краю, неназванна,
Приходила, ніхто не знав;
Прощалась діва осіянна —
І слід за нею пропадав.

Вона щасливила ласкаво,
Блаженством повнила серця,
Але бентежив величавий
І чистий блиск її лиця.

Плоди пахучі, розбуялі
І пишний цвіт несла вона,
Що в світлі іншому зростали,
Де інша, ліпша сторона.

Вона між людом їх ділила,
Тому плоди, тому квітки;
Юнак, і муж, і дід похилий —
Всі мали дар її руки.

І всім уміла догодити,-
Та юна пара надійшла,
І їй вона найкращі квіти,
Дар найрозкішніший дала.

Переклад М. Ореста